

הידברות

עולן שבועי לקירוב לבבות

www.hidabroot.org

תפוצה: 299,750 עותקים

העולן מוקדש לחזרתם של כל החטופים במהרה בע"ה

רוצים לקבל את העולן במייל לפני כולם?

פרשת כי תצא | גיליון 719 | י"ב באבול תשפ"ה

להפצת העולן: 073-222-1388

שו"ת

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

תתן (שאין לו חוש ריח) - מה עושה בברכת הבשמים בהבדלה?
ברכת הבשמים שייכת תמיד למי שנהנה מהם. למי שאין חוש ריח (תתן), אין אפשרות לברך על הבשמים, וגם בהבדלה אינו רשאי לברך. וכששומע מאחר את ברכות ההבדלה עליו להקפיד לא לענות אמן, כדי שלא יהיה הפסק.

האם אישה גרושה חייבת בכיסוי ראש?

כיסוי ראש לאשה נשואה היא חובה מהתורה, ואשה שחל עליה חיוב כיסוי הראש אינה יכולה להפקיע מעליה את החיוב. וגרושה ואלמנה שבדעתה להינשא, אפשר להקל לה להיות עם פאה (מה שאסור לנשואה לפי מרן הרב עובדיה זצ"ל).

"נְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל"

האם ניתן לתקן כל חטא ועוון, וההבדל שבין תשובה מיראה לתשובה מאהבה

פסוק בתורה האלוקית, קיימים ארבעה הסברים העומדים כקומה על גבי קומה על פי ארבעה רבדי פרד"ס התורה, אשר בכל אחד מהם ישנם כמה וכמה רובדי עומק, וכולם אמת.

ברובד הפשט, פסוק זה מופיע בין הפסוקים העוסקים בפסולי חיתון עולמיים מול פסולי חיתון זמניים, כמבואר שם במקרא (וראה שם את דבריו הנפלאים והיסודיים של רש"י על פסוק ט). אולם ברובד הרמז שבפרד"ס התורה, אומרת התורה לכל אדם ששב בתשובה: "לאחר ששבת בתשובה, לא תתעב את עצמך בגלל כתמי העוונות שנמשלו לכתמים אדומים. ככתוב: 'אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים (כבדו צבוע אדום), כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינֶה' אִם יִאֲדִימו כְּתוֹלֶעַ, כְּצֶמֶר יִהְיֶה' (ישעיהו א, יח). שהרי אלה שייכים לעבר, והתשובה מטהרת את האדם מכל כתמי העוונות. ומוסיפה ואומרת: דע כי בידך להפוך את כל העוונות לזכויות, על ידי תשובה מאהבה, ומעתה הם כמו אחיך העומד לימינך. וזהו שנאמר: "לא תִתְעַב אֲדָמִי - כִּי אֲחִיךָ הוּא". נפלא הדבר שהמילים "כִּי אֲחִיךָ" הם בדיוק ראשי התיבות של הכתוב: "אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינֶה", בהיפוך הסדר. השלג צח ולבן יותר מהצמר. חציו הראשון של הפסוק עוסק בתשובה מאהבה, ההופכת את העוונות האדומים לזכויות צחות כשלג, וחציו השני של הפסוק עוסק בתשובה מיראה, המנקה את כתמי העוונות ועושות אותם כצמר נקי. לפיכך המילים "כִּי אֲחִיךָ" נרמזו דווקא בתחילת הפסוק, העוסק בתשובה מאהבה.

ומכאן מוסר השכל גדול לכל אדם, נצל את הזמן כל עוד הוא חי בעולם ובידו לתקן כל טעות שעשה בעבר, ומתוך התבוננות בגדולת ה' יתברך ובשפע הטוב שה' נותן לו, יגיע למדרגת תשובה מאהבה ולא רק מפחד מהעונש, ובכך יזכה גם למעלה רוחנית גבוהה וגם לכתובה וחתומה טובה. שבת שלום.

מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א ראש ישיבת 'אבני נזר'

היי אנו בתקופה שבה רבים מעם ישראל שבים לה' ולתורתו, ומשנים את אורחות חייהם לטובה בשמירת תורה ומצוות. אך לא פעם נשמעת שאלה מפי מתחזקים בתחילת דרכם: האם באמת אוכל לתקן את אשר קלקלתי? מה עם כל אותן שבתות שלא שמרתי, וכישלונות נוספים שנכשלתי? ויש שמוסיפים בכאב: לי אין תקנה! ומתוך כך נופלים לזרועות הייאוש ומאבדים את עולמם.

אולם באותה תורה אלוקית שנאמר בה מה מותר ומה אסור, נאמר גם איך מתקנים את קלקולי העוונות ושבים בתשובה שלמה. אלא שהזהירונו חכמים שלא נהייה חס ושלוש בגדר "אחטא ואשוב". שכל האומר מלכתחילה: "אחטא ואחר כך אעשה תשובה", הרי אדם זה חסר לב הוא, שעובר בזדון על רצון ה' בגלל ניצול החדש האלוקי שנתן לנו אפשרות של תשובה. ועליו נאמר "אין מספיקין בידו לעשות תשובה" (משנה מסכת יומא ח, ט). כלומר בניגוד לכל שב בתשובה, שמסייעים בידו לשוב, זה שאמר "אחטא ואשוב" מגלה הפרעות רבות בדרכו לשוב בתשובה, ורק אם יהיה עקשן ואיתן לשוב, יצליח.

חלקי התשובה הם: עזיבת החטא בפועל, חרטה גמורה על שעשאו בעבר, קבלה לעתיד - שמקבל עצמו בהחלטה גמורה שלא ישוב לחטא זה לעולם, ווידוי, שמתוודה בפיו בינו לבין אביו שבשמים על החטא שעבר. ומששב בתשובה, נמחק עונו. ואם עשה תשובה מאהבה ולא מתוך פחד מהעונש, לא רק שנמחקים עוונותיו, אלא זדונות נהפכות לזכויות. ונמצא שכל השבתות שחילל - נחשבות לו כאילו שמרן כהלכה. ועל העושה תשובה מאהבה נאמר: "מקום שבעלי תשובה עומדים - צדיקים גמורים אינם עומדים" (ברכות לד ע"ב).

עניין גדול זה נרמז בפסוק המופיע בפרשה: "לא תִתְעַב אֲדָמִי כִּי אֲחִיךָ הוּא" (דברים כג, ח). כנודע, לכל

מושגים מעולם הישיבות

*זמן אֶלֶף

* (במלעיל) הוא הראשון מבין שלושת תקופות הלימוד השנתיות הנהוגות כיום בעולם הישיבות. והוא נמשך על פני 40 ימים, החל מראש חודש אלול ועד לאחר יום הכיפורים. ומלווה באווירה רצינית של התעלות ועבודה רוחנית לקראת הימים הנוראים.

תקציר פרשת כי תצא

- בין אדם לחברו
- הלוואות ומשכונות
- לא לשכוח את העניים
- שילוח הקן
- כלאיים
- עמון ומואב
- זכירת מעשה עמלק

בין אדם לחברו

בפרשה זו משה רבנו מלמד את העם מצוות בנושאים שונים: השבת אבדה - אדם שרואה חפץ שאבד למישהו, אל לו להתעלם מכך, אלא יש לשמור את החפץ ולהשיב לבעלים על פי סימנים מזהים; הקם תקים - אם נתקלים באדם שהמשה נפל מבהמתו, והוא אינו מסוגל להרים את המשא לבדו - יש לעזור לו להרים את המשא הכבד; דיני שכיר - פועל העובד בשדה ראשי לאכול מהפירות, אך לא לאסוף ולקחת לביתו; שכר פועל - החובה היא לשלם את משכורת העובד באותו יום. אין לעכב שכר פועל, ובסיום עבודתו יש לשלם, על מנת שיוכל להשתמש בכסף זה לצורכיו ופרנסתו. במידה והפועל הוא עני, יש איסור כפול על כך; דיני משפט - יש לשפוט בצדק ואין להטות את הדין, אף שלא לטובת העני. התורה מבחירה זאת, משום שהשופט עלול מתוך רחמי להטות את משפטו.

לא לשכוח את העניים

הקוצר את שדהו ונשארה מאחוריו תבואה לא קצורה - יש להשאירה לעניים. כמו כן, בעת קטיף יש להותיר פאה לעניים. וכן פירות שנשכחו מחוברים על העץ או התפזרו על הארץ יש להשאיר לעניים.

שילוח הקן

הרואה קן שיש בו ביצים או אפרוחים, והאם רובצת עליהם - יש לשלח את האם מהקן, ולאחר מכן לקחת את הביצים או האפרוחים. יש דינים נוספים באופן בו יש לבצע מצווה זו, ועליה נאמר כי המקיים

הלוואות ומשכונות

איסור ריבית - יש איסור לתת הלוואה בריבית ליהודי אחר, וכן אין לקחת הלוואה בריבית מיהודי אחר על מנת שלא להכשילו באיסור זה. משכון עבור הלוואה - כשלווקחים משכון עבור

אותה זוכה לאריכות ימים ולזרע בר קיימא.

כלאיים

ישנו איסור לזרוע יחד שני סוגי זרעים שונים, ובנוסף לכך יש איסור מיוחד על זריעת שני סוגי תבואה יחד עם חרצני ענבים. כמו כן, אין להשתמש בשני סוגי בעלי חיים שונים לעבודות, על מנת להימנע מכלאיים. איסור כלאיים נוסף הוא כלאי בגדים, שנקרא "שעטנז", לפיו אין ללבוש בגד שבו יש צמר ופשתן.

עמון ומואב

עמוני ומואבי רשאים להתגייר, אך אסור להם לעולם להינשא ליהודייה מזרע ישראל, וזאת משום שבעמון טבועה מידת האכזריות, שכן כשישראל יצאו ממצרים והיו חלשים ועייפים, העמונים לא קידמו אותם בלחם ומים. והמואבים החטיאו את בני ישראל, ושכרו את בלעם על מנת שיקלל את עם ישראל.

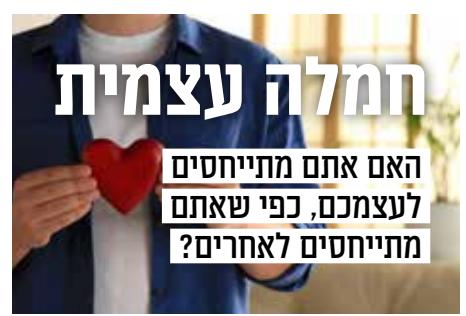
זכירת מעשה עמלק

הפרשה מסתיימת בציווי לזכור את אשר עשה עמלק לעם ישראל כשיצאו ממצרים, וכן למחות את זכרם.

חדש: המחשת פרשת השבוע באנימציה, לילדים ומבוגרים! חפשו את "בעקבות הפרשה" בערוץ ובאתר הידברות

מחשב מסלול מחדש

הרב יצחק פנור

חמלה עצמית

האם אתם מתייחסים לעצמכם, כפי שאתם מתייחסים לאחרים?

קח דף חלק, והכן לעצמך מכתב תמיכה ועידוד, על פי השלבים הבאים:
1. חשוב על מצב שבו חבר טוב שלך מרגיש לא טוב כלפי עצמו. הוא במצב של התמודדות עם מציאות קשה, או שהוא חווה מעידה למרות מאמציו הרבים להשתנות ולהשתפר. כיצד תגיב למצב שלו (כשאתה במיטבך)?
כתוב מה היית אומר לו, ומה היית עושה, וציין גם את טון הדיבור שלך עמו.
2. עכשיו חשוב על זמנים שבהם אתה מרגיש רגשות דומים בעצמך: אתה מתמודד עם משהו, אתה חווה כישלון אחרי מאמצים. איך אתה מגיב לעצמך

וגילוי אמפתיה עצמית, יועילו גם במישור הנפשי-רגשי, וגם במישור הבריאותי.
אפשרות נוספת לתרגול: חשבו על נושא שבדרך כלל גורם לכם להרגשה רעה כלפי עצמכם - ההופעה שלכם, התפקוד שלכם או טעות שעשיתם, התנהגות כלשהי וכו'.
כעת דמיינו שיש לכם חבר חכם מאוד, אוהב ובעל רגישות אדירה. דמיינו שהחבר הזה יכול לראות את כל הכוחות שלכם, את כל החולשות שלכם, וגם את הדברים שאתם לא אוהבים בעצמכם.
כתבו לעצמכם מכתב מנקודת המבט של החבר הדמיוני הזה. התמקדו בנקודות החלשות שלכם וחשבו, מה החבר הזה היה כותב לכם מנקודת המבט של ההבנה והחמלה שבו? קראו את המכתב, ושימו לב כיצד הדברים שלו כוללים דברי חיזוק, ועטופים במילים של תמיכה ועידוד.
שימו את המכתב בצד. בהזדמנות הבאה קראו את המכתב שוב. תנו למילים שלו להיספג ולהיכנס לתוככם. הרגישו כיצד החמלה נספגת בתוכם, מחזקת ומנחמת אתכם.

מתוך ספרו של הרב יצחק פנור 'מחשב מסלול מחדש'. לריכיש היכנסו להידברות שופט או חיינו: 073-222-1250

העלון מופץ השבוע ב-299,750 עותקים, בזכות אלפי יחידים שאכפת להם! אכפת גם לך מיזיני הרבים? חייגי! 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הפצה ולוגיסטיקה | עריכה גרפית | עורכות משנה | עורך | **הידברות** | לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

*ללמוד ברצינות ובכוח. המשמעות המילולית בידיש היא התעלות או טיפוס. בחר שלומד ברצינות מכונה "שטייגניסט".

*שטייגניסט

מושיגים מעולם הישיבות

<< הפרטים המלאים בעמודים 6-7

יום הכניסה לחופה הוא יום גדול וקדוש. אותו היום מסוגל מאוד לכפרת עוונות ולטהרה מוחלטת, ויתפללו שני בני הזוג שהקב"ה ישרה שכינתו ביניהם (של"ה).

על ידי מעשה הקידושין, שהאיש נותן לאישה טבעת, ניתן מהאיש אל האישה רוח אחת מבחינת אור מקיף, ולאחר מכן, כאשר הזוג נכנסים לבית אחד, מוסיף הבעל לתת באשת נעוריו רוח מבחינת אור פנימי, ומרוח זו ניתן באישה כוח להעמיד תולדות (האריז"ל). ולכן מקדשים בטבעת עגולה (זוהר), להורות על נתינת אור המקיף הניתן לאשה בקידושין (בן איש חי). וידוע כי אור המקיף כוחו עצום וגדול מאור הפנימי, אשר אין הכלי מכיל את האור העצום. "טבעת" עולה בגימטריה 481, כמניין תיבת "קידושין" עם הכולל (תשב"ץ קטן).

טוב שהטבעת תהיה עשויה מכסף (בא"ח), כי הכסף רומז אל הרחמים. ועוד, כי אותיות "כסף" הן ממטה למעלה, בתחילה

אות כ', אות ס' ולבסוף אות פ', והוא רמז שמזלם ילך ויגדל מעלה מעלה, לעומת הזהב, אשר אותיותיו הולכות ופוחותות, בתחילה ז', ואחריה אות ה', ובאחרון אות ב'.

יש מעלה לקדש בטבעת שחרוטה בה מהצד הפנימי אות ה' (בן איש חי), רמז לשכינה הקדושה, ויש בכך גם סגולות נפלאות: האחד, להינצל מעין הרע (החיד"א), ושנית, מסוגל לפריה ורביה (ראה להלן). ויתן החתן את הטבעת ביד ימינו לאצבע השנייה, הנקראת "אצבע" הסמוכה לאגודל של יד ימין הכלה, ושישה טעמים הביא רבנו יוסף חיים זיע"א לכך שיש לתת את הטבעת דווקא לאצבע זו.

סגולתה של אות ה"א

בסכום הכתובה יש שנהגו לשלב את הספרה חמש, כי יש בה משום סגולה כנגד עין הרע. ויש בזה רמז, כי תיבת "כלה" עולה בגימטריה 55. סגולה נוספת יש בכך, להיפקד בבנים, כי גילה הרשב"י בזוהר הקדוש, שאין אות בכל האותיות שהיא סגולה להולדה - חוץ מאות ה"א, ומרמז הזוהר עניין זה בפסוק (בראשית מ"ז, כ"ג): "הא - לכם הזרע". ולפיכך, אותן האמהות ששמן מסתיים באות ה"א - לאה, זלפה ובלהה - לא היו עקרות, מה שאין כן רחל, שאין בשמה האות ה"א - היתה עקרה, עד שלקחה את בלהה שפחתה, שיש בשמה פעמיים את האות ה"א ונתנה אותה ליעקב, ואז נבנתה ממנה (מהר"ח"ו). ולכן מצינו כי הקדוש ברוך הוא הוסיף לשרה אמנו את האות ה"א - ואז נפקדה (זוהר). וכך אף יתבאר דברי רחל ליעקב: "הבה לי בנים", אותם יש לקרוא כך: הב - ה' לי בנים", כלומר: התפלל שתתווסף גם לשמי האות ה"א, ואז ממילא - לי בנים.

מתוך ספרי הגר"י בצרי שליט"א, "אוצר הגלגלים", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופט או חיינו: 073-222-1250

מה הסיבה שנוהגים לכסות את השופר בשעת הברכות ולגלות אותו בשעת התקיעה בלבד?

שני טעמים נאמרו בפוסקים:

- בספר קדמת הזוהר לרבנו דוד לוריא כתב שזה זכר למה שמסופר במדרש שכאשר אברהם ערך את העצים לעקידה, נטל את יצחק אבינו והצניע אותו שלא יזרוק עליו השטן אבן ויפצע אותו ויפסול אותו לקורבן. וכיוון שהשופר בא להזכיר עקידת יצחק, אנו מצניעים את השופר, זכר למה שאירע שם.
- בליקוטי מהר"ח (ח"ג דף ע' עמ' א') כתב שהטעם הוא שלא יתאחז השטן בשופר ויעכב התוקע מלתקוע (שופר בציון פרק ה' עמ' רמ"ג).

מה הטעמים למצוות תקיעת שופר בראש השנה, ומה עלינו לכוון בשעת התקיעות?

בספר אבודרהם (תפילת ראש השנה) כותב עשרה טעמים מדוע ציוותה התורה לתקוע בשופר ביום ראש השנה, וטוב לכוון בהם בשעת התקיעות. נכתוב את חלקם:

א. כיוון שביום זה ברא הקב"ה את העולם ומלך עליו, וכך דרך העולם שממליכים את המלכים בתחילת מלכותם שתוקעים לפנייהם בחצוצרות ושופרות, כך אנו ממליכים את בורא עולם וכמו שאמר דוד המלך (תהילים צח) בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.

ב. ראש השנה הוא היום הראשון לעשרת ימי תשובה, ולכן אנו מכריזים שכל מי שרוצה לשוב בתשובה זה הזמן, וכך היה דרכם של המלכים להזהיר תחילה את המדינה על הגזירה שלהם.

ג. להזכיר מעמד הר סיני שנאמר בו "וקול שופר חזק מאד", ולכוון שכעת אנו מקבלים על עצמנו מה שקיבלו אבותינו.

ד. להזכיר לנו להאמין בדברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר, כמו שנאמר (יחזקאל ל"ג) "ושמע השומע את קול השופר...".

ה. להזכיר את חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמת האויבים, וכשאנו שומעים את קול השופר נבקש מאת ה' על בניין בית

אדם שהלך לשירותים באמצע התפילה בשעת התקיעות, האם יכול לברך ברכת אשר יצר, או שנחשב להפסק?

אם היה צריך לנקביו בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד מותר לברך אשר יצר, ואינו נקרא הפסק (שו"ת מנחת יצחק חלק ד' סימן מ"ז, שו"ת שבט הלוי חלק ה' סימן מ"ו).

האם מותר להתוודות בזמן התקיעות?

בסידורים של בני עדות המזרח ישנו נוסח של וידוי כתוב בתקיעות דמיושב. בין סדר תשר"ת לתש"ת יש וידוי אחד, ובין סדר תש"ת לתר"ת ישנו וידוי נוסף. מקור הדין הוא על פי שער הכוונות (דף צ' עמ' א') בשם רבנו האריז"ל. אמנם הרבה פוסקים מתחבטים בשאלה זו, כיצד יהיה מותר להתוודות, הלא זה נחשב להפסק בין הברכה לתקיעה? ולכן מנהג הספרדים להרהר את הווידוי בלב ולא להוציאו בשפתיו (יביע אומר חלק א' א"ח סימן ל"ו). ואם אפשר לפני הברכות של התקיעות, יאמרו הווידוי בלחש באופן שאינו משמיע לאוזנו, שאז לא הוא הפסק, ומאידך נחשב לזמן התקיעות. ובשעת התקיעות עצמן יהרהרו הווידוי בלבם (הגאון הרב משה אהרן שליט"א).

073-3333-300

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום. למענכם. לכל שאלה בהלכה, חיינו עכשיו

*רב המשמש דמות חינוכית בשיבה, שתפקידו לדאוג שתלמידי השיבה יקיימו את סדרי השיבה כראוי, ילמדו, ישמרו על הזמנים ויקפידו על כללי השיבה. שהאווירה בבית המדרש תהיה אווירה של רצינות, של טהרה, של קדושה. לעיתים הוא מוסר שיחות מוסר.

*משגיח

מושגים מעולם הישיבות

אלול הגיע – מה עושים?

המדריך השלם לאלול מחזק שיפתח לכם את הדרך לשנה מדהימה

היום השישי לבריאה, שבו נברא האדם הראשון, הוא א' בתשרי. ולכן בכל שנה בתאריך זה, יום הולדתה של האנושות, חל יום הדין לאנושות. בראש השנה, הוא יום הדין, הקב"ה דן את האדם על פי מעשיו, וקובע את גורלו לשנה הקרובה, החל מהדברים הגדולים והחשובים, כגון זיווג, פרי בטן, פרנסה, בריאות ועוד, ועד הדברים הקטנים של היום-יום, כמו האם נזכה השנה להעלאה במשכורת, כמה פעמים נספס את האוטובוס, כמה פעמים נזכה השנה לשמוע מילה טובה מהמורה של הילדה ואילו שוכרים יגורו שמעלינו.

כדי לזכות לשנה טובה, בה יגזרו עלינו גזירות טובות, אנו צריכים לנצל את הימים המיוחדים של חודש אלול, ולעשות פעולות רוחניות שיעמדו לזכותנו ביום הדין. בימים הללו טמונה סגולות רוחנית מיוחדת שעוזרת לחזור בתשובה, ולהתקדם בצעדים שקשה לעשות במהלך השנה. ימים אלו הם ימי רצון המסוגלים לתשובה, לקיבול תפילות ולמחילה על חטאים.

מה כדאי לעשות בחודש אלול, כדי להגיע מוכנים לראש השנה?

1. **חשבון נפש** – על מה שהיה, ועל מה שיהיה. נמצא זמן של שקט ונערוך חשבון נפש עצמי – באילו תחומים עלינו להתקדם ולהשתנות, איפה צריך לשפר את ההתנהגות והמעשים בבין אדם למקום ובבין אדם לחברו.
2. **לפנות זמן למה שבאמת חשוב**. בחודש הזה שווה להשקיע כמה שיותר בפעילויות רוחניות של מצוות ומעשים טובים, על מנת שכל אלו יעמדו עבורנו לסנגוריה ביום המשפט. לדוגמה, לשמוע שיעורי תורה ולהרבות בלימוד תורה יותר מן הרגיל, לעשות מעשים של זיכוי הרבים, לעשות מעשי חסד ועוד.
3. **להדר במה שלא נוהגים להדר כל השנה**. כמו שאדם שעתיד לעמוד למשפט יקפיד ביתר שאת לנהוג כאזרח למופת, כך גם בימי אלול רצוי להיזהר ביתר שאת לא להיכשל בעבירות, ואף להדר במצוות ובדברים שלא נהגנו בהם עד כה.
4. **תפילות של ימי רצון**. ימי חודש אלול הם ימי קרבה ורצון, שבהם הקב"ה קרוב אלינו יותר מיתר ימות השנה. כדאי לנצל ימי קרבה אלו לתפילות על כל החשוב והיקר לכם, בעניינים גשמיים ובעניינים רוחניים. בקשו על עצמכם, יקירכם ועל כלל עם ישראל.
5. **לבקש סליחה**. כדי להגיע נקיים למשפט וללא קפידות עלינו, נרצה להסיר קטרוגים מעלינו, ולכן עלינו לנסות להיזכר אם ייתכן שיש מישהו שפגענו בו בלי משים ולבקש מחילה. וכן מומלץ לבקש מחילה מהקרובים אלינו שאולי פגענו בהם, ולא נהגנו בהם בכבוד הראוי.
6. **קבלה קטנה ויצירה**. כדי שנוכל לזכות בדין, עלינו להוכיח לקב"ה שגם אם אין אנחנו עדיין מושלמים ומתוקנים, יש לנו שאיפה להתקדם, להשתפר ולהיות טובים יותר. הדרך להוכיח שאיננו יהודים שעומדים במקום היא לקחת על עצמנו קבלה אחת קטנה, אבל קבועה. בזה אתם מוכיחים לקב"ה שיש לכם שאיפה ורצון להתקרב אליו ולהתקדם בעבודת השם.

זה לא קצת מזויף, לעשות פתאום דברים שבמשך השנה לא בדיוק עשיתם?

על פי המובא בגמרא (מסכת ראש השנה, דף טז) ובמדרש (בראשית רבה, פרשה נ"ג, פסקה י"ד), בראש השנה איננו נידונים על פי עברנו או על פי מה שאנו עתידים לעשות, אלא על פי מצבנו הנוכחי בלבד. ולכן עלינו להשתדל בחודש אלול להיות אנחנו בגרסה הכי טובה שיכולה להיות, כי על פי מצבנו הנוכחי הקב"ה יפוט אותנו בראש השנה

אבא וגם אמא

כל ילד צריך את
אמא ואת אבא שלו
נוכחים בחייו, גם אם
הם לא מושלמים

אנחנו בדור שבו מרביתם לאבחנו לקויות, מרביתם לאבחנו ילדים. יש כל כך הרבה אותיות באנגלית וכל כך הרבה ציורים, ולפעמים נראה שהיד קלה על ההדק, וכל קושי קטן מייד מתקבע עם הגדרה רשמית. יש בעייתיות מסוימת לקבע ילדים בהגדרות של הפרעות. כל ילד הוא נשמה אלוהית, חלק אלו-ק ממעל, והעוצמות שהוא קיבל הן לצורך תפקידו ויעודו בחיים. תפקידנו – כהורים, כחברה, וכקהילה, לעזור לנתב את כוחות הנפש באופן מועיל וחיובי.

ובכל זאת, כאשר ידוע עם מה מתמודדים, ניתן לחסוך הרבה עוגמת נפש וכאב, כי אז עובדים עם סט-כלים מתאים. ולכן אם יש קושי אמיתי, כדאי לדייק מה השורש להתנהגויות הבעייתיות, על מנת לעזור ולעבוד עם המענים והכלים שיעזרו לנשמות היקרות של ילדינו להאיר את האור המיוחד שלהן בעולם.

כדי להסביר למה לפעמים זה נצרך כל כך, דמיינו מישהו על כיסא גלגלים, שמתקרב למדרגות שמובילות לקומה העליונה. איך נוכל לעזור לו לעלות לשם? בגדול, יש שתי אפשרויות:

1. אפשר להתעקש שהוא יקום ויעלה ברגליו את המדרגות.
2. אפשר למצוא דרך אחרת לעזור לו לעלות לקומה (לדוגמה, אולי יש מעבר משופע או מעלית באזור).

ברור לכולם שהאפשרות הראשונה אינה מוצלחת, כי היא לא מביאה בחשבון את המגבלה של האיש. לא יעזור לשכנע, להעצים, לחזק מוטיבציה, לעשות מבצעים, לחלק גזרים או מקלות, לאיים, להעניש, להכות, לצטט מאמרי חיזוק והשראה או מקורות ופסוקים. כל זה לא רלוונטי. אין ברירה, ועל אף שאולי זה פחות מה שתכננו ומה שמסתדר לנו עם עולמנו הנוח, חייבים ללכת על האפשרות השנייה, ולחפש דרכים אחרות שבאמצעותן הוא יוכל לעלות.

לפעמים המוח ננעל בתבניות חשיבה נוקשות עם סף תסכול נמוך. לפעמים הפרעת קשב גורמת לניתוקים ואימפולסיביות, לפעמים מדובר בהפרעת התנגדות, לפעמים זה מגיע כתוצאה מפוסט-טראומה או פוסט-טראומה מורכבת, ויש עוד הפרעות שעלולות לגרום לקשיים. כאשר לא מבינים את זה, אפשר להתעקש לעבוד עם סט כלים שלא יכול להצליח, וכמה כאב ותסכול זה גורם לכולם... כאשר שמים את האצבע על הנקודה, לא כדי לקבע אותה, אלא כדי לעבוד עם סט הכלים הנכון, אז אפשר לחסוך כל כך הרבה כאב... במשל שהבאתי על כיסא הגלגלים, רק אז אפשר למצוא דרך אחרת לעלות קומה, באופן יצירתי ויעיל.

העובדה שמדובר בהפרעה וזו לא אשמתנו, מורידה מההורים המון לחץ וחרדה. ולכן אם יש קושי שמפריע לתפקוד הרגיל, חבל להשאיר את המצב הכאוב הזה, וכדאי למצוא את שורש הבעיה, כדי לעבוד עם סט הכלים הנכון, וכדי לעזור לילדים למצוא את הדרך שלהם להאיר את האור המיוחד שנתן להם הקב"ה במסע האישי שלהם כאן בעולם הזה. יהי רצון שנוזכה להיות תמיד שליחים טובים בדרך הזאת.

לרכישת הספר "בוסר המלאכים", חיינו להידברות שופט 073-222-1250

* שיחה שבועית שמוסר המשגיח,

העוסקת בדברי מוסר והשקפה – לרוב בהקשר לעניינים אקטואליים, או לנושאים העולים מפרשת השבוע.

* שמועס

מושיגים מעולם הישיבות

"היא הייתה צמאה לרוחניות, וכך גם רבים מהילדים שנרצחו שם"

שרית לפידות, אמה של תפארת שנרצחה בנובה, מספרת בהתרגשות על בתה שתמיד חיפשה את בורא עולם. "אנו חייבים להיות לצידם, ורק לחבק ולאהוב"

מיכל אריאלי

קוראת מסע רוחני?

"יש בזה גם צד רוחני, כי ברוב המוחלט של המקרים הילדים עושים זאת מתוך רצון לבחון מחדש את המקום שהם גדלו בו. הם מבקשים להתחבר לזה מתוך חיבור אישי שלהם. יש ילד שצריך לבחון את עולם הערכים שהוא גדל עליו, והמציאות היא שרבים מאותם נערים בסופו של דבר חוזרים לדרך של הוריהם, אחרי שהם מסיימים לחקור ולבדוק. הם פשוט רוצים להתחבר אליה מחדש, ולא

שמחנו כל כך כשתפארת הפגיעה אותנו, ושנה ושבעה חודשים אחרי שטסה לטיול בחו"ל, היא הגיעה הביתה – בערב ראש השנה תשפ"ד, את הדברים אומרת שרית לפידות, אמה של תפארת לפידות הי"ד, שנרצחה בנובה בשמחת תורה.

שרית היא בעלת ותק רב של עבודה בחינוך, עם תואר בייצור. תפארת היא בתה השנייה מתוך שבעה ילדים. "תפארת הייתה ילדה שכל-כולה אור ושמחה", מספרת שרית, "כשטסה לחו"ל היא עברה סוג של התמודדות עם המסגרת שבה גדלה, וניסתה להבין יותר את מה שהיא מחפשת. היום אני יודעת להגדיר שזה לא משהו אידיאולוגי, אלא סוג של חיפוש רוחני."

כשתפארת שהתה בחו"ל, שמרתן על קשר?
"בהחלט. היינו בקשר הדוק וצפוף. שבעה חודשים אחרי שהיא יצאה למסע, טסנו לבקר אותה בסרילנקה, היינו אצלה כמה ימים, ואחר כך היא המשיכה לאוסטרליה. שנה בדיוק לאחר מכן היא שבה לארץ באופן מאוד מפתיע לביקור של שלושה שבועות. היא תכננה לטוס בחזרה יומיים אחרי שמחת תורה, אך כמובן לא העלתה בדעתה את מה שעומד להתרחש."

"לאחר שהבנו שתפארת נרצחה, עם כל הצער והכאב, היה ברור לנו שאנחנו דבקים באמת ולא משתקים את הסוגייה. לא התכחשנו למקום שבו היא הייתה ובו נרצחה, מתוך הבנה שדווקא מתוך התהליך הכל כך קשה שעברה, היא בעצם חיפשה את בורא עולם, במלוא מובן המשמעות. "אגב, היא לא היחידה, וככל שחולף הזמן אני מבינה עד כמה שהדמות שלה מצליחה להסביר רבים מהילדים האלו, שמחפשים את בורא עולם בדרכם שלהם, בזמן שלא קל להם להתמודד עם חובתם הרוחנית, בפרט כשהעולם החילוני מציע חיים קורצים בווליום גבוה. החלטנו לנסות, דווקא מתוך המקום שלנו, לתווך להורים את המסע הרוחני שהילדים שלהם עוברים, כדי שיוכלו להיות שם עבורם."

למסע שבו הילדים לכאורה פורקים עול, את

דיאלוגים עם ריבוננו של עולם.

"אני יכולה לומר מתוך המקום הכי קרוב, שתפארת מעולם לא בעטה במה שחינכנו אותה, אך היה בה רצון להתחבר מחדש לכל נושא הדת, ולמצוא את החיבור שלה לכל הדבר הזה. הסטטוס שלה עד יום מותה היה 'בבית אלוקים נהלך ברגש', וזה המשפט הראשון שראה כל מי שבא איתה במגע. אמנם בתמונת הפרופיל היא נראתה אחרת, אך לשם היא כיוונה."

"סומך על הקברניט"

כחלק מפעילותה של שרית בנושא היא נקראה בשנה האחרונה להנחות תוכנית פודקאסט מטעם מיזם "עבודות של אהבה".

"המטרה העיקרית היא לתת קודם כל סוג של מרגוע להורים, כדי שייבנו שמה שעובר על הילד אינו בהכרח קשור אליהם. ממילא, ברגע שההורים יהיו לחוצים פחות, הקשר יתחזק, ובאופן טבעי הילד יבעט פחות, כי יש לו מעטפת שמכילה אותו, והוא לא לבד. אנו צריכים להיות עם הילד שלנו ולחבק אותו, הוא לא צריך אותנו כחזית נוספת במערכה.

"מניסיוני אני יכולה לספר שזכינו להיות חלק בלתי נפרד מהמסע של תפארת, וזה מאוד הקל עליה. בתקופה הקצרה שהיא שהתה אתנו כשהגיעה לארץ, היא שאלה את בעלי באחד הימים אם הוא מאוכזב מכך שהספינה לא שטה בכיוון שהוא רצה. בעלי ענה לה מכל הלב: 'אני סומך על הקברניט', כלומר – סומך על תפארת בעצמה. "את הסיפור הזה סיפרו לנו חברות של תפארת שבאו לנחם בשבעה, וציינו שהיא בעצמה סיפרה להן על כך בגאווה. זה המחיש לי עד כמה שהגישה הזו נכונה, כי לילד קשה להרגיש שהוא נושא על גבו את כל האכזבה והצער של ההורים, וברגע שהוא חושב שהם התייאשו ולא מאמינים בו, הוא ממילא משחרר ופורץ החוצה. אבל אם הוא רואה שההורים לא נבהלים, אלא סומכים עליו ויודעים מיהו באמת ומהם רצונותיו, יש סיכוי גדול יותר שהוא לא יבעט בעולם הדתי, והלוואי שימצא את המקום הטוב ביותר עבורו בעולם."

היא שאלה את בעלי באחד הימים אם הוא מאוכזב מכך שהספינה לא שטה בכיוון שהוא רצה. בעלי ענה לה מכל הלב: 'אני סומך על הקברניט'

כי הם נולדו בבית כזה. זה מאוד מתחבר לסגנון של הדור שלנו, כי אנחנו דור שמבקש חיבור למה שהוא עושה, וניתן לראות זאת בכל תחום שהוא. בסופו של דבר, כשאדם בוחר את הדרך הוא מוכן גם לשאת את המחירים, כי זה שלו."

ועדיין, לא קל להורים לראות את הילדים שלהם בתהליך של חיפוש והתרחקות...

"נכון, אני יכולה להעיד על כך מקרוב, כי לי עצמי היה קשה מאוד לראות את המצב של תפארת באותם ימים. כאבתי מאוד את כאבה, וגם לא באמת הבנתי את ההתלבטות בין חיי התורה למה שמציע העולם החיצוני. בפרט אצל תפארת, שתמיד הייתה כל כך מחוברת, ואף השאירה אחריה יומנים עם דפים מלאים בתפילות, פשוט תפילות, והרבה

כל מה שתמצאו בבית היהודי מחכה לכם

לפרטים והזמנות:
073-222-1250

חפשו ב-G
'הידברות שופס'

מחזורי
וספרים

טליות
וציציות

ידידיקה
לחגים

שופרות
מהודרים

כלי בית
מפוארים

כלי הגשה
ואידוך

הידברות שופס
תחתון • תפארת • תרגום

אחרי החגים
יהודים חברים

מתחדשים לכבוד השנה שבפתח

קור התורה שליך!

חותמים 'הסכם יששכר וזבולון'
עם ישיבת 'אבני נזר' -
הזכות שלך לשנה טובה!

בפתחו של חודש הרחמים והסליחות, בו כולנו מחפשים להוסיף בזכויות רוחניות לקראת יום הדין, נפתחת שנת הלימודים בישיבת "אבני נזר" בראשות הגאון הרב זמיר כהן שליט"א.

מאות תלמידים שוקדים על לימוד התורה יומם ולילה מתוך מטרה להיות מנהיגי הדור הבא, רבנים, דיינים ופוסקים.

זו ההזדמנות שלכם לחתום על הסכם "יששכר וזבולון" עם ישיבת 'אבני נזר' ולהיכנס ליום הדין עם זכות שכר לימוד התורה שלהם שתעמוד לזכותכם לכתיבה וחתימה טובה ולשפע רוחני וכלכלי.

"כל מי שמשרתדל בתורה...
הקדוש ברוך הוא מכפר לו על כל חטאיו"
 זוהר פרשת שלח קנ"ט, ע"א

חייגו: 073-33-33-111

**המוקדים
פתוחים
במוצ"ש**

המברך את עמו ישראל

בעל עסק מתכוון לנופש משפחתי למרות קשיי תקציב. כשהוא מגלה שלמרות כל המאמצים משהו השתבש, הוא מוצא את עצמו מברך ברכת כהנים מפתיעה, עם תוצאות מפתיעות עוד יותר

לה את הסכום הדרוש במזומן. הרגשתי בחוש את ההקלה שלה.

כל אותו היום, הספיקר של אשתי היה בפעולה, מאח לאחות, הורים, כולם התעסקו בנופש. בינתיים גיסי עדכן אותי שהוא דיבר עם בעל המקום, יש מקום והכל בסדר.

השבוע היה צפוף לי מבחינת העבודה. הלכוח דרש עבודה אינטנסיבית. אשתי עסקה בהתארגנות לנופש, ואני עסקתי בעבודה, נכון לתת ללכוח את השירות שמגיע לו, עד היום האחרון שלפני הנופש. המזוודות כבר היו מוכנות בפתח הדלת. אשתי המאורגנת להפליא סידרה הכל, עד לפסיק האחרון. התכוננו ליקיצה מוקדמת, להעיר את הילדים ולצאת מוקדם, כל עוד הכבישים רדומים קמעא.

בבוקר מוקדם יצאנו כולנו יחד ברכב. המצב בכבישים היה קצת עמוס יותר ממה שקיוונו, כך שהיה לנו עיכוב של כמעט שעה מהתכנון, אבל הגענו למתחם. נכנסנו וביקשנו את הצימר ששייך לנו. בעל המתחם החזיק את הדף, בודק. "משפחת כהן? לא מוצא". התקשרתי לגיסי, שהתחיל לברר מול בעל המקום. אין. מתברר שהוא לא זכר שגיסי דיבר איתו. גיסי לא התעקש על תיעוד. וההעברה? איכשהו מכל השיחות של ההוא להיא וההיא להם, היא לא בוצעה. הכסף שאשתי העבירה למשפחה הופנה להוצאות אחרות של החופש... בקיצור, היא איזה חוסר תקשורת של כולנו, ומסובב הסיבות רצה אחרת ממה שביקשנו לתכנן.

בעל המקום היה נבון. הוא ניסה לבוא לקראתנו, אבל לא נשארה לו פיסה אחת של בית לתת לנו, הכל היה תפוס עד אפס מקום. ניסינו לארגן משהו בסמוך, לפחות נהיה קרובים לשאר המשפחה. בעל המקום סיפר על צימר חמוד שנמצא ממש לידו, חדש. הוא נתן לנו את המספר. דווקא היה פנוי שם, אבל בעל המקום דרש מחיר מופקע להחריד, יותר מפי שניים ממה שתכננתי לשלם. זה לא קורה.

השעות חלפו. אשתי והילדים עמדו מאוכזבים, עם מזוודה ביד ודמעות. לא ידעתי מה לעשות. "אני אנסה לארגן משהו", אמרתי באבירות, מנסה להתאושש מהמצב שנחת עלי, לתייק שמות ומקומות שיכולים לעזור לי למצוא קורת גג, נופש לשלושת הימים הקרובים. "אני חייב קודם ללכת להתפלל, סוף זמן תפילה, אני על הקצה. אמצא בית כנסת שיש לו כעת מניין אחרון, ונראה אחר כך מה לעשות". הנחת

מה עושים, דני?! אין מצב לחזור עכשיו הביתה! עד שהתארגנו, אני רוצה להיות עם המשפחה שלי", אומרת אשתי, שלושים שניות אחרי שהבנו שאין לנו מקום במתחם, יחד עם כל המשפחה שלה.

...

כמה חודשים אחורה. המשפחה של אשתי ביקשה לצאת יחד למתחם נופש כלשהו, בכל מקום שהוא ברחבי הארץ. נבדקו הרבה אפשרויות, עד שהגיעה ההחלטה על המתחם המסוים הזה. קדמו לה הרבה טלפונים, שיחות, התכתבויות, כמו בכל המשפחות הטובות. אני הייתי מאזין פסיבי בסיפור, סיפור שחוזר על עצמו כמעט כל שנה, משאיר אותי עם חור בכיס. אני לא מתנגד. להפך, זה ממש נחמד לצאת לחוויה משפחתית של שבת אחים גם יחד. אני נהנה מאוד, ובעיקר אשתי נהנית, וזה שווה לי כל שקל - כל עוד השקל הזה נמצא אצלי בכיס... השנה, למרות כל מאמצי, העסק לא הניב הרבה. היינו בבצורת כלכלית, חיייתי על הקצה, מושך מכאן ומשם כדי לחיות את הרגע. לצאת לנופש? אין מצב.

בכל פעם ששמעתי את אשתי מדברת בטלפון עם האח/ות התורן/ית, התכווצתי. איך אוכל לומר לה שהפעם זה פשוט לא מסתדר? ניסיתי למשוך את הזמן, אולי יגיע הנס, יביא איתו צ'ק שמן, או משהו רציני קצת יותר, שיכסה לפחות מחצית מההוצאה. כל עוד התוכנית לא היתה סגורה, יכולתי לתמרן, ולא לנפץ לה את החלום. אבל ברגע שבחרו מתחם, ובני המשפחה התחילו להעביר את המקדמות - הייתי בבעיה.

אשתי התחילה ללחוץ, לא מבינה למה אני מתמהמה. ואני - לא מצאתי מילים. רציתי שיהיה לה טוב, ולא ידעתי להסביר למה אני לא יכול לתת לה את הסכום הנדרש בשביל המקדמה. משכתי את הזמן בלי היגיון, מתפלל לאיזו עבודה שתבוא, תכניס כמה שקלים, תפתח אופק. קיוויתי לטוב.

שבוע לפני החופשה המתוכננת, קיבלתי טלפון מלקוח חדש, שביקש עבודה בדחיפות. זאת היתה עסקה מצוינת, מהסוג האיכותי. הדבר הראשון שרץ לי בראש - יש נופש. שניה אחרי שהלקוח העביר אלי את מקדמת התשלום שלו, הרמתי טלפון לגיסי, וביקשתי שידאג לבצע גם עבורנו העברה לבעל מקום הנופש. גיסי אמר שהוא ידבר עם בעל המקום, ויחזור אלי. הטלפון הבא היה לאשתי, ועוד באותו יום נתתי

נופש מושלם

חשבים על

שבת בטבריה?

תחשבו על שבת במלון 'נוף כנרת' (המחודש)
פרשת כי תבוא | י"ט-כ' אלול | 12-13.9

חדרים אחרונים!

בהשתתפות הרב ירון אשכנזי
והרב ליאור גלזר

נופש מושלם <<
073-22-21-270

ארוחות משובחות

הרצאות מרתקות

מתחם ספא

בריכה נפרדת

חדרים מרווחים

חיה יעקובי נולדה בירושלים בשנת תר"ע, 1910, להוריה שרה ויצחק אדל'קיה, משפחה מכובדת מעדת עולי גרוזיה. אביה, שעלה לארץ הקודש מגרוזיה – כיום גיאורגיה, הוסיף לשם משפחתו, קיקה, את המילה חאג', מתוך כבוד לעלייתו לארץ הקודש. המשפחה התגוררה בשכונת הגאורגים בירושלים, שכונה שידועה גם בשם "אשל אברהם", ממש בסמוך לשער שכם, במקום שבו כיום שוכן רחוב הנביאים, וחלק משכונת מוסררה.

חנה נישאה ליעקב יעקובי, גם הוא בן למשפחה נכבדה לעדת הגאורגים, ולאחר כמה שנים שבה התגוררו בירושלים, העתיקו את משכנם לעיר הנמל הצפונית חיפה, שם התגוררו במשך שנים רבות. ליעקב ולחנה הייתה חנות סדקית קטנה בעיר, שאותה ניהלו במסירות וביושר. אך למרות אהבתה הרבה של חנה לילדים, למרבה הצער הם לא זכו לפרי בטן. אריאלה, אחייניתה של חנה, מספרת כי חנה אהבה ילדים מאוד.

"מורשת חנה"

הנופש הראשון מעזבונה של
חנה יעקובי ע"ה יוצר לדרך

**מורשת
חנה**
לע"נ חנה בת
שרה ויצחק ע"ה

"היא הייתה נדיבה בצורה בלתי רגילה. היא הרבתה לתת כסף לצדקה, דאגה לכל אדם שהכירה וביתה היה פתוח לרווחה כפתחו של אולם. היא פשוט אהבה ילדים. היא גידלה בביתה את אחד האחיינים שנקלע לסיטואציה שבה היה זקוק לשהות בביתם, ודאגה לכל מחסורו כמו שאמא דואגת לבנה", מספרת אריאלה.

במשך שנים רבות הייתה חנה מתנדבת בבית החולים רמב"ם, במחלקה הלוגיסטית, במסגרת יע"ל, עד שהגיעה לגיל שבו לא יכלה יותר להמשיך בהתנדבות.

חנה השיבה את נשמתה ליוצרה בכ"ז באלול תש"נ, כשהיא בת שמונים. שמונה שנים לפני פטירתה, כתבה חנה צוואה מפורטת, ובה הועידה את הנכסים שהותירה אחריה למטרות צדקה וחסד ולמוסדות תורה. חלק מנכסיה יועדו למטרה שהיא עצמה לא זכתה להגשים ולקיים, והם הוקדשו למען האימהות הגיבורות שמגדלות משפחות ברוכות ילדים, שיזכו לחופשה ולמנוחה.

בימים אלו, מחלקת "נתינת דורות" של הידברות, שמונתה כגוף המוציא לפועל של צוואתה של חנה ע"ה, מקיימת את המחזור הראשון של נופש אימהות ללא תשלום, במימון קרן "מורשת חנה". הנופש הנוכחי מוקדש לאלמנות צה"ל ופעולות האיבה. הנופשים הבאים, בעז"ה, יופנו לאימהות מכל המגזרים, שלהן לפחות ארבעה ילדים מתחת לגיל 18, בהתאם לצוואתה של חנה ע"ה.

בהינף יד. "כמה תרצה לשלם?". חייכתי ונתתי לו את המחיר של המתחם שהיינו אמורים להיות בו. זה היה מחיר רחוק ממחיר הצימר ולא היה הגיוני שאקבל אותו במחיר הזה. אבל הגבאי, שהציג את עצמו כמזמין, דפק על השולחן. "סגור".

מה זאת אומרת סגור? תמהתי. הוא חייך. "זה הבן שלי, הבעלים של הצימר. סע לשם, תארגן את הדברים. ובניתיים תחשוב על ההצעה שלי, ותחזור מחר עם תשובה חיובית", הוא קרץ לי בעינו. המום מכל מה שהתנהל סביבי בשעתיים האחרונות, התקשרתי לאשתי, מספר בראשי פרקים על הנס. חזרתי ומצאתי אותה מחכה לי ליד הצימר, המומה. אחיותיה הגיעו לחפש איתה יחד את העוקץ. לא מצאו. זה היה חלום של מקום. אשתי הייתה בעננים. גם אני.

בחישוב מהיה, מעבר לעיר הרחוקה הזו ביא לי לקוחות חדשים, אופק. עלויות המחיה יהיו חצי ממה שאני מכיר, השכירות כאן זולה משמעותית מבעיר הגדולה במרכז שבה אני חי כעת. הילדים שלי קטנים מספיק בשביל לעבור בלי שיהיה להם קשה מדי.

נשאר לי רק לשאול את אשתי מה היא חושבת על זה. בערב, כששנינו נהנינו מאוויר ההרים ומהנוף, סיפרתי לה ביתר פירוט כל מה שעבר עלי בבוקר. הבית, כנסת, ברכת הכהנים, ההבנה שכל כך הרבה חודשים לא זכו כאן להתברך. היא התרגשה עד דמעות. יחד הבנו למה הקב"ה סובב כך את הכל, נתן לנו ערוץ לברך את עמו.

סיפרתי לה גם על מומו ועל הצעת העבודה שלו. חשבנו יחד. היא תוכל לעבוד מרחוק, וגם אם לא תצליח, תוכל למצוא גם כאן עבודה אחרת. אני הייתי המפרנס העיקרי ממילא. זה בהחלט היה נראה לה.

בבוקר קמתי עם תשובה, חיובית כמובן. נסעתי לבית הכנסת, מתחיל להתרגל לאנשים הנרגשים לראות אותי. אחד מהם כבר עדכן אותי שאשתו הגיעה, היא בעזרת הנשים, עם עוד כמה, באו לשמע את הברכה. התרגשתי.

לאחר התפילה ניגשתי למומו. הודיתי לו שוב על הצימר שארגן לי, ושיתפתי אותו בהחלטה הזוגית של אמש. אנחנו בעניין.

מומו חכך ידיים בהנאה, והתחיל להריץ את התוכנית. רגע לפני שלחצנו יד, הוא חייך אלי. "הכל בתנאי אחד", אמר.

"מה?", שאלתי בחשש. "אתה מגיע לגור כאן, ליד בית הכנסת. אנחנו חייבים כהן, חייבים ברכה!".

"מקובל עלי", צחקתי. לא יודע מי רוצה יותר ברכה, הם או אני.

את תיק התפילין ברכב, מקווה למצוא את בית הכנסת המסוים הזה במהרה. שאלתי כמה עובדי אורח חובשי כיפה. אחד מהם הפנה אותי לקצה השני של העיר, שם יש בית כנסת, אמר, שהתפילה בו מתחילה מאוחר. נסעתי לכיוון.

הגעתי לבית כנסת קטן, אך מתוחזק ונקי. כמה מתפללים מבוגרים ישבו עם סידורים ביד, מתפללים. הבנתי שהם ממש בתחילת התפילה, ונשמתי לרווחה. הרגשתי את החיוך של כולם מופנה אלי. קבלת פנים נלהבת, אין מה לומר. מרגיש בבית.

תפילת העמידה הסתיימה. החזן התחיל תפילת הש"ץ. באמצע, יצאתי ליטול את ידי, לפני ברכת הכהנים. כשנכנסתי בחזרה לבית הכנסת הרגשתי את כל העיניים עלי. לא הבנתי מה הסיפור. החזן התחיל "רצה", אני עליתי לדוכן. זרם חשמל עבר באוויר, יכולתי ממש להרגיש אותו. אנשים נראו נרגשים.

מישהו שאל עם העיניים אם אני כהן. אישירתי בהנהון. מה הוא חשב, אם עליתי לדוכן? לא הבנתי. אבל כן הבנתי שאני כרגע הכהן היחיד בבית הכנסת.

ברכת כהנים. החזן התחיל את הפסוקים, אני חזרתי אחריו, מכון, מברך את עמו בשלום. בסוף התפילה, אנשים נרגשים נעמדו ללחוץ לי יד. הייתי קצת המום מהמחווה של כולם, עד שאחד מהם אמר שכבר כמה חודשים הם לא זכו להתברך מכהן. עכשיו הבנתי את הסיבה להתרגשות, ובעצמי התרגשתי עד העצם לדעת שזיכיתי וזיכיתי.

אחד הגבאים התקרב אלי, ושאל למעשי במקום. פטפטנו קצת. הוא התגלה כאדם מעניין, איש שיחה מרתק ממש. סיפרתי לו על הנסיבות שהובילו אותי אליהם, על הנופש ועל כל המשפחה שנמצאת במתחם אחד, ועלינו, שנשארו בלי מקום לינה. הוא אמר מיד שינסה לעזור ולמצוא לנו מקום. "במה אתה עובד?", הוא שאל על הדרך. סיפרתי לו על העסק שלי. הוא גילה עניין. "אני בדיוק מחפש מישהו כמוך", אמר. הראיתי לו תמונות של עבודות שלי, והוא התפעל ממש. "תעניין אותך עבודה כאן בעיר?", שאל באגביות. "זו תהיה עסקה משתלמת", הוא הבטיח, "אין כאן אנשי מקצוע כמוך, ויש לא מעט ביקוש". הוא שלף בידענות מספרים ורשימות, כל מה שיקל עלי לחשב את הכדאיות של העבודה בעיר.

בין משפט למשפט, הוא התקשר למי שהתקשר, ותוך כמה דקות היה לו פתרון בשבילנו: "יש צימר ליד המתחם, משהו חדש מהניילונים, מתאים לך?". צחקתי. הייתי שם, עדכנתי אותו. מקום מהמם, אבל המחיר לא הגיוני בשבילי, הוא ביטל

בין משפט למשפט, הוא התקשר למי שהתקשר, ותוך כמה דקות היה לו פתרון בשבילנו: "יש צימר ליד המתחם, משהו חדש מהניילונים, מתאים לך?". צחקתי. הייתי שם, עדכנתי אותו. מקום מהמם, אבל המחיר לא הגיוני בשבילי, הוא ביטל

בואו לקבל את התורה יחד עם כל המשפחה
באווירת חג מרוממת במלון כינר גליל

שמחת תורה
שכל ה

בהשתתפות הרב יצחק פנגר

073-222-1270

נוף מרהיב | ארוחות משבחות | הרצאות מרתקות | חדרים מרווחים

חג שמחת תורה | ראשון - שלישי | כ"ב תשרי | 14.10 - 12

המדור בחסות

נעם

בר מים היברידי

שאלה בנועם

שבי כוכבי קיבל עליו תענית ליום שישי, והסתפק אם עליו להתענות עד צאת הכוכבים כמו כל תענית, או רק עד לאחר ערבית של שבת, גם אם היא מבעוד יום.

פתרון החידה מעלון פרשת ראה:

סעודת אירוסין, פשוט דעת מרן (רמב"ם סעיף ב') שאין לעשותה ביום שישי. ומדובר אפילו באירוסין של זמנים, שעשו קידושין של ממש, וכן דעת מרן החזו"ע (שבת א' ע"ג ל"ד). ויש חולקים (משני סק"ט, אבל כתב שעדיין עדיף לדחותה). אמנם כיום שעושים רק תנאים [עם קנין] (= "ווארט"), יש אומרים שאסור לעשותה ביום שישי, אף אם שידך ביום שישי, וכל שכן אם אירס בימים שלפני. ויש מקילים. ולהלכה, גם סעודה של תנאים נחשבת לסעודת מצווה, ומותר לקיימה, בפרט שאין הדרך להרבות שמחה ולהרבות סעודה כמו בנישואין או בקידושין, ולכל הדעות מה שנהגים לאכול רק עונות ומיני תרנימא לאחר כתיבת התנאים פשוט שמותר גם ביום שישי (חזו"ע, שם, ילקו"י).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגדל בקבוק תרמי דיגיטלי מבית אפיקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afkim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אפיקים

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

בר המים שכבש את ישראל, עכשיו גם בני יורק ובני ג'רוז!
להזמנות 1-347-503-3082

שאלה

נכנסתי לבית כנסת קודם חצות לילה והפצירו בי להשלים מניין לסליחות קודם חצות לילה, האם אני יכול להשלים להם מניין?

תשובה

בחצי הראשון של הלילה אסור לומר סליחות ו"ג מידות, ואסור להצטרף למניין כזה האומרים סליחות קודם חצות, ואף אם יאמרו לו שהוא עשירי למניין, בכל זאת יצא מבית הכנסת. מגן אברהם בשם רבינו הארי"ז (סימן תקס"א סק"ה) ולדעת מרן הרב עובדיה זצ"ל יש לו לצאת מבית הכנסת כדי שהמניין יתבטל. ויש מקהילות בני אשכנז שהקילו בזה בשעת הדחק כהוראת שעה. אגרות משה (חלק אורח חיים חלק ב' סימן קנ"ה).

פינת ההלכה

יוסף מנחם משכנתאות

יוסף משכנתאות עם יוסף מנחם
בעל 41 שנות ניסיון בנקאי בכיר לשעבר
לשיחת ייעוץ:
077-604-98-76

ד"ר אריאל כדורי

"חיים שלי"

איך הגוף שלנו יודע לעבוד בצורה מושלמת כל כך, בלי שאנחנו נצטרך להתערב, ומאין מגיעה אהבת ההורים לילדיהם?

1. הפלא האוטומטי

בגופנו פועלות שתי מערכות עיקריות: כזו שנשלטת על ידינו, כמו תנועה או אכילה, ואחרת שפועלת באופן אוטומטי - ללא כל מודעות מצידנו. המערכת האוטונומית אחראית על תהליכים חיוניים כמו פעימות הלב, הנשימה, העיכול וויסות חום הגוף.

הלב, לדוגמה, פועם ללא הפסקה - גם כשאנחנו ישנים - ומזרים דם לכל איברי הגוף. איננו צריכים לכוון אותו או להזכיר לו לפעום. גם כשעינינו קולטות מידע, המוח מסנן ומעבד אותו מבלי שנתערב בכך כלל. המערכת העצבית האוטונומית כוללת שני חלקים: האחד מרגיע ומאזן את הגוף בזמן מנוחה, והשני מגביר את פעילותו במצבי לחץ או התרגשות. כל זה מתרחש

בתיאום מושלם, מבלי שנשים לב לכך.

האם אי פעם חשבתם איך הגוף שלנו יודע לעבוד בצורה מושלמת כל כך, בלי שאנחנו נצטרך להתערב? איך הלב שלנו פועם כל הזמן, גם כשאנחנו ישנים, והחיים שלנו נשמרים מבלי שנשים לב? איך אנחנו לא צריכים להזכיר לריאות שלנו לנשום, או למערכת העיכול לעכל את האוכל?

2. "חיים שלי"

יום אחד בגן המשחקים, הבחנתי באישה עם ילד שובב, שרץ והפריע לאחרים. הוא לא הקשיב לה, התמרד ועשה שטויות, והיא ניסתה להחזיר אותו בסבלנות, אך ללא הצלחה. לבסוף, כשהיא כבר מיואשת, היא פנתה אליו ואמרה: "חיים שלי, הולכים הביתה".

באותו רגע, הבנתי את החסד הגדול שבאורא עולם עשה איתנו, בני האדם. הוא "שתל" בתוכנו רגש הורי עמוק, אהבה שלא פוסקת, גם כשילדינו מתמרדים או עושים שטויות. אם לא היה לנו רגש זה, היינו עשויים לנטוש את ילדינו כשהם לא מתנהגים כפי שרצינו. האהבה הזו, שבאה ממקום עמוק בלב של ההורה, היא חסד אלוהי אמיתי. הוא נתן לנו את

היכולת לאהוב את ילדינו, לא משנה מה הם יעשו, כי האהבה הזו לא תלויה בהתנהגותם.

וזה גם מסר עבורנו בעבודת ה'. גם אם אנו לא תמיד הולכים בדרך הנכונה, גם אם אנחנו מועדים או מתמרדים, ה' לא מתייאש מאיתנו. אהבתו אינסופית, הוא תמיד שם, מלווה אותנו ונותן לנו כוחות להמשיך ולהתעלות. אנחנו "החיים" שלו, והוא לא יוותר עלינו.

בית היוצר

הפעם: המודעה של א. שייבני

עצבו לעלון הידברות פרסומת מפתיעה, עם הומור וחשיבה מחוץ לקופסא, ואולי תזכו בפרס!

את הפרסומת שלחו אלינו למייל debi@htv.co.il עד לאסרו חג סוכות. בעוד מספר חודשים נבחר את הפרסומת המוצלחת ביותר, שתזכה את היוצר/ת בפרס ע"ס 500 ש"ח לרכישה בהידברות שופט.

טוב לי ככה, למה לשנות משהו?

עומר מציע לדני רגע של התבוננות על החיים, בתוך כל המרוץ

1% למוות. על החיים לא מהמרים.

13:23

נו, רואה?! אתה בעצמך מודה שעל חיים לא מהמרים, אפילו אם מדובר בסיכוי קלוש. נו, אז לא תבדוק אם אולי אתה במסלול של אבדון נצחי לנשמה שלך?

13:48

אבל למה אני צריך לבדוק? הרי אני כבר מאמין שיש ה', ואני אפילו עושה כמה דברים – צם ביום כיפור, לא עובד בשבת לרוב...

14:07

זה נחמד בתור התחלה, אבל זה לא מספיק. זה כמו לומר "אני לוקח את התרופה רק ביום ראשון". אם יש ה' ויש לו הוראות, אולי כדאי לדעת מה הן?

14:15

אבל למה לי להכניס ראש למשהו, שהוא בסופו של דבר משהו שמרתיע אותי כרגע, ולבדוק אם זה אמיתי?

14:20

אתה זוכר איך היה לך במבחנים בבית ספר?

14:25

כן... למה? תמיד הייתי לחוץ, מתחיל לכתוב בטירוף, בלי לקרוא בכלל את השאלה עד הסוף... ואז כשהיינו מקבלים בחזרה את המבחנים, המורה היתה רושמת למעלה "לא ענית על השאלה".

14:30

אני חושב שרוב האנשים חיים את החיים ככה... רצים עם עבודה, משכנתא, סידורים... אבל אף פעם לא עוצרים לשאול מה בעצם השאלה.

14:35

איזו שאלה?

14:44

השאלה של החיים! למה אני כאן? מה אני אמור לעשות? יש לי תפקיד כלשהו?

15:00

אולי אין שום מטרה לחיים. פשוט חיים ו... ביי.

15:06

אז בגיל 120 נגלה... או שאין כלום ואתה צדקת, או ש... הפתעה!

15:08

זה די מפחיד כשאתה מנסח את זה ככה

15:12

טוב, תראה.. יש לי טיסה ארוכה בדרך למיאמי. אני במקסימום יכול להציץ בטיסה על איזה משהו שתשלח לי, ונראה...

15:17

קרא את זה, זה מהידברות: איך אפשר לדעת שהתורה היא לא המצאה? 12 הוכחות שינפצו את הספקות.

15:19

גם תציץ באתר "70 שאלות ביהדות". אגב, אתה יודע שזה מאכפתיות, כן? אתה חבר טוב שלי, ואני לא רוצה שתתחרט יום אחד, בגיל 80, שלא בדקת.

15:23

טוב, בלי רגשי עכשיו. אני אבדוק, מבטיח.

15:30

מה קורה? איך היה בבלגיה?

11:09

נדיר! האמת שאין לנו יותר מדי זמן לנוח, עוד שבועיים יש לנו חופשה במיאמי, ואנחנו מתארגנים על הלו"ז.

11:18

יפה, יפה... תגיד, לא בקטע רע, כן? אבל אתה לא מרגיש לפעמים שחסר לך משהו? כאילו... עומק?

11:20

מישהו פה פתח עלי עיניים... אה? הקנאה מדברת מגורן?

11:25

מבטיח שלא!

11:34

שמענו... אבל לשאלתך, לא. טוב לי סך הכל. אתה יודע, עבודה, חדר כושר, חברים, ילדוס, טיולים. יותר דבש מזה לא יכול להיות.

11:40

כן, אבל התכוונתי למשהו אחר... כמו תכלית, מטרה גדולה יותר בחיים.

11:43

טוב לי ככה כרגע, תודה רבה

11:50

לא מעניין אותך לדעת אם אולי הדתיים צודקים, ובאמת יש תורה משמים שצריך לקיים והיא התכלית שלנו פה?

12:01

את האמת? לא ממש... סורי.

12:08

אבל איך אתה יודע שאתה לא מהמר על החיים שלך? כי אם התורה אמיתית ויש עולם הבא ויש עולם נצחי אחרי תחיית המתים וביאת המשיח, ואתה לא מקיים אותה... אתה מפסיד הכל.

12:18

ואם היא לא אמיתית ואתה מקיים אותה, גם אתה מפסיד הכל, לא?

12:29

לא, כי גם אם נניח ואין עולם הבא, טוב לי בעולם הזה. טוב לך וטוב לי. א-ב-ל, אם יש עולם הבא – אני הרווחתי ובגדול, ואתה – אכלת אותה.

12:36

תגיד, 1% שהדתיים צודקים, אתה נותן?

12:43

אוקיי, בוא נניח שיש 1%. אני לא אשנה את החיים שלי בשביל אחוז בודד, כן?

12:50

אם היו נותנים לך כוס מים באמצע מדבר, ואומרים לך שיש 1% סיכוי לרעל במים, וגם מספרים לך שעוד שעתיים מגיע רכב חילוץ. היית שותה, או מתאפק?

13:03

ברור שלא שותה, אם יש מצב לרעל בכוס.

13:07

אבל אחי, זה 1%!

13:17

שבת שובה במלון כינר
באווירה רוחנית ומחזקת
שתבטי עליכם רק טוב

הזמן שלכם

כינוי נעים
Charm System

בהשתתפות הרב יצחק פנר והרב אבנר קוואטס | **אָנְשׁוּס וְהַתְּרַוּמָה**

073-222-1-270

נוף מרהיב | חדרים מרווחים | תפילות מרוממות | סעודות משובחות

פרשת וילך | שבת שובה | ד'ה' תשרי | 26-27.9

טרוויה

מי אינו קבור במערת המכפלה?

- א יעקב אבינו
- ב רחל אמנו
- ג לאה אמנו
- ד אברהם אבינו

את מי כינה יעקב אבינו "פחו כמים"?

- א שמעון
- ב ראובן
- ג יהודה
- ד לוי

שם משפחתו המקורי של החת"ם סופר הוא?

- א לא היו אז שמות משפחה
- ב שרייבר
- ג שרייבמן
- ד סופר

מהו "קישוא" בתנ"ך?

- א זוקיני
- ב גזר גדול
- ג מלפפון
- ד עגבניה

פתרון החידות מפרשת ראה:

א. יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן	א. שבעת המינים
ב. שבעת המינים	ג. שלמה המלך
ג. שלמה המלך	ג. הציץ
ד. הציץ	א. 410

פתרונות יש לשלוח אל trivia@htv.co.il כולל כתובתכם ומספר הטל. בין הפותרים יוגרל מנזי לשלושה חודשים לאתר "עולם הילדים" מבית הידברות

מומלץ בעת עולם הילדים

צדקה תציל ממוות

האם הכלה הטריה ניצלה מהנחש המסוכן? פרק נוסף ומושקע בסדרה האהובה "סיפורי צדיקים".

חוג צילום בקלי קלות

בואו לצלם תמונות שיפתיעו את כולם. חוג צילום דיגיטלי שבו תלמדו איך לצלם תמונות יפות בכל מקום, ולהרגיש אלופים.

אלקטרו - קומיקס דרמה

יהודי אמריקאי הופלל בידי כנופיית מוסלמים כמי שרצח את השיח מושלך לכלא. איך הוא קשור למוסד, ואיך חולץ מן הכלא? מותחן מרתק.

איך אגמים קופאים בחורף?

אגמים שנמצאים באזורים קרים מאוד, עשויים לקפא בחורף ולהפוך למשטחי קרח ענקיים. זו אינה תופעה נדירה: באזורים הקרים היא מתרחשת כמעט בכל חורף. המיחד בתופעה הוא שרק השקבה העליונה של מי האגם קופאת, בעוד שמחתחת לקרח, הדגים ושאר בעלי החיים הימיים יכולים להמשיך לחיות כרגיל. הקרח באגמים הוא לבן ואטום, בדרך כלל, אך ישנם מקרים נדירים שבהם הקרח נותר שקוף, ואפשר לראות דרכו את קרקעית האגם.

מיטב התכנים מתוך עולם הילדים
kids.hidabroot.org

הידעתו?

מהי צפרדע הזכוכית? השקופה?

ביצרות שונים ברחבי העולם, במיוחד ביצרות גשם, חיה צפרדע מיחדת: צפרדע הזכוכית השקופה. הצפרדע הזו שקופה - ממש כמו שזה נשמע. כאשר מביטים בה, אפשר להבחין בקלות באברים הפנימיים שלה - כולל הלב, הכבד ומערכת העכול. צפרדעי הזכוכית התגלו לראשונה ביצרות שבדרום מזרח אוקדור.

איזה גשר שקוע במים?

אם תסעו לבקר בפורט דה רובר, מצודה הולנדית מהמאה ה-17, תגלו שהדרך אל המבצר המשחזר עוברת בגשר מיחד במינו - גשר משה. הגשר הזה קבל את שמו של משה רבנו, משום שהוא מזכיר, באופן שבו הוא בנוי, את קריעת ים סוף. כיצד? הגשר הזה שקוע בתוך מעל למים, הגשר הזה שקוע בתוך מי החפיר שמובילים למצודה, חוצה את התעלה לשנים ומוביל את המבקרים בגבה המים, במבנה שיוצר מראה של אנשים שהולכים בתוך המים ממש.

שנה טובה מתחילה

מקצועות שדורשים ידיעת אלגברה

מזהה לאלגברה

הי דוקטור

15:08

הי

15:11

Jon

איך קוראים מה כתוב כאן?

15:20

כתוב כאן פרצטמול

15:34

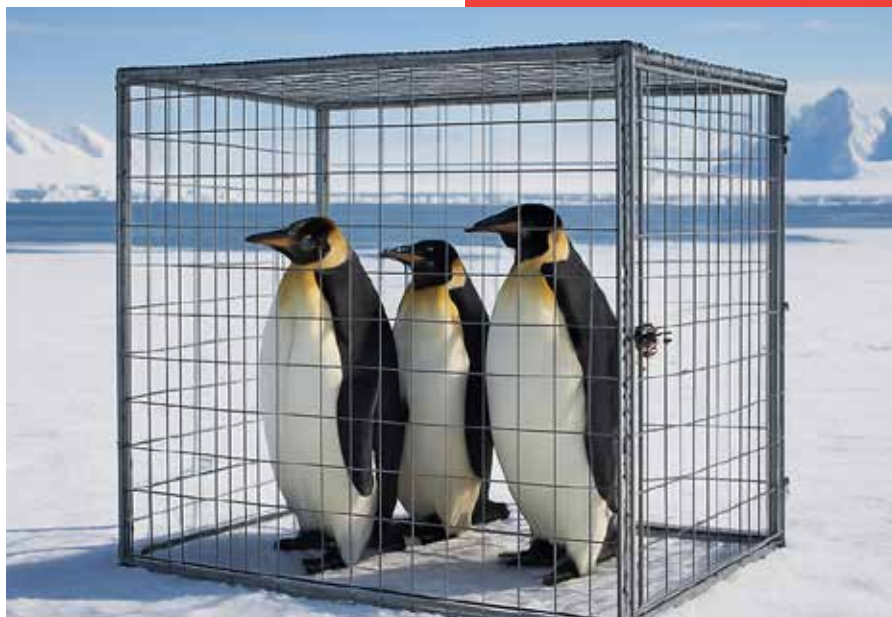
Jon

ומה לגבי זה?

15:44

אמוקסיצילין... 3 פעמים ביום

15:52

כלוב הפינגווינים על שם???

דן טיומקין

ואמונות. השילוב הזה, שנוע בין קודש לחול, בין רוח למעשה, בין המשפחה לעולם - הוא היסוד של השליחות שלנו.

שמעתי פעם בשם המשגית, הרב שלמה וולבה זצ"ל, שיש שלושה שלבים בלימוד: שלב א' - ללמוד איך ללמוד. שלב ב' - לרכוש מושגים וידע רחב. שלב ג' - להתמקד ולהתמקצע במה שמושך את הלב. הרבה מדלגים על השלבים הראשונים, וזה גובה מחירים, ורבים נתקעים בהם - ולא מגיעים לעומק, להתמקצעות, לקריאה הפנימית. ולכן חשוב להעז, לנסות, להכיר, לפתח. ולפעמים - גם ללמוד דברים שפחות "זורמים" לנו.

בדור שלנו יש כוח סבל נמוך, וזה לא קל, אבל ההשקעה משתלמת. כי מי שרוכש כלים, גם בתחומים שפחות ברורים לו עכשיו - יוכל בהמשך לבחור באמת. בלי להיות מוגבל, בלי לסגור דלתות. וביום מן הימים, יוכל להותיר חותם אמיתי ונצחי - לא רק על שלט של כלוב פינגווינים, אלא על העולם כולו.

לפעמים אנחנו שוכחים משהו מהותי: לא באנו לעולם רק כדי לשתות קפה, לגמור את החודש או לצאת לחופשה נעימה. באנו לעשות דברים גדולים. להשפיע. לשנות. להותיר חותם.

בגן החיות אפשר לראות שלטים: "כלוב הנמרים על שם משה", "כלוב הקנגורואים על שם יעקב". אותם תורמים רצו להנציח את שמם, ולממש את הרצון להשאיר משהו בעולם. אבל... האם זה באמת החותם שאנחנו מחפשים להותיר?

לכל אחד מאיתנו יש אור מיוחד משלו להאיר בעולם. לא תמיד ברור לנו מה בדיוק האור הזה, וזה לגמרי בסדר. אנחנו בתהליך. מתהווים, לומדים, מבררים, לפעמים מתבלבלים, מחפשים את הדרך ואת עצמנו. אבל בדיוק לשם כך אנחנו כאן. כל אחד הוא צומת מיוחד של חיים: שילוב חד-פעמי של ידע, ניסיון חיים, תחומי עניין, חוויות, שאלות

השו"ת המקוצר

יש בזה כמה פרטים בהלכה, וכדאי להתייעץ עם תלמיד חכם.

מצאתי על הרצפה כפתור שנראה מיוחד מאד, לא משהו סטנדרטי. האם צריך לעשות עליו השבת אבדה?

אם יש סימן מיוחד על הכפתור צריך להכריז עליו.

קיבלנו כתרומה מארגון חסד כלשהו ארגז עם ירקות. האם צריך לעשר אותם?

אם זה ארגון דתי, הירקות מעושרים בוודאי.

אני רוצה להגיד תהלים כל יום, אבל קשה לי לקרוא הרבה פרקים ברצף. מותר לחלק ולהגיד כל יום פרק אחד או שניים?

כן, בהחלט.

אני תלמיד בית ספר, וקשה לי לקום כל בוקר מוקדם לסליחות. האם אני חייב להתפלל לפנות בוקר?

אפשר לומר סליחות במשך כל היום, ואם יש רק לפנות בוקר תתפלל סליחות פעמיים בשבוע.

מתי אומרים "לדוד ה' אורי וישעי" בחודש אלול - בשחרית ובמנחה, או בשחרית ובערבית?

הספרדים אומרים רק בשחרית, והאשכנזים אומרים בשחרית ובערבית.

בבית הספר שלנו יש בשבועות האחרונים מפעל של יונים - הן נכנסות ובונות קן בתקרה האקוסטית של הקירות. עד שיכנו אותן מעם - האם אפשר לעשות את מצוות שילוח הקן בקן שנמצא בתוך הכיתה?

לך, כמה דברים טובים יש בך. את באמת רגועה, ואת באמת שמחה, ואת באמת אישה מדהימה. את אישה מיוחדת!

חגית שירה, אני לא שמחה, אומרות לי נשים... את כן שמחה!!! רק שהיצר רע לקח את השמחה שלך בשבי.

אני לא רגועה... את צודקת, הוא לקח את הרגוע שלך בשבי. הוא הפך אותך להיות עצבנית. היצר הרע לוקח את יישוב הדעת. הוא לוקח את שלום הבית. הוא לוקח הרבה מתנות שנמצאות אצלך באמת.

ופתאום, כשאת עושה את הניקיון הזה לנשמה שלך, כשאת נותנת לנשמה את השלושים יום האלה, פתאום את זוכה לקבל בחזרה את השמחה שלך, את החיוך, את הרגוע, את יישוב הדעת, את השלווה. פתאום הכל יחזור אליך - האמונה, הביטחון בקדוש ברוך הוא, האמון בעצמך.

את חייבת לקלף את זה, את שמלת השבי הזאת. ברגע שהנשמה תתגלה ביופייה ובהדרה, בשיא תפארתה - את הראשונה שתרגישי טוב, ואת תהיי שמחה, בעזרת השם.

מתוך דפי שירת הלב, לרפואת הילדה חגית בת שרה'לה.

להזמנת אירועים עם הרבנית חגית שירה התקשרו
או שלחו וואטסאפ למספר 050-2715691

**חודש אלול הוא
חודש שהטוב נשפך
בו מלמעלה**

מעליה, את כל הקליפות, את כל הדברים הלא טובים, **"ועשתה את ציפורניה"**, אלה הקליפות הקשות שאנחנו עטופות בהן (ואגב, טוב להוריד את הציפורניים ולהיזהר מחציצה. תחת הציפורן יש הרבה טומאה, ובזוהר הקדוש כתוב שלהוריד ציפורניים ארוכות זה חשוב לקיבול תפילות, וציפורניים ארוכות גם מביאות פחדים).

ומה זה **"ושבית שבי"**? מה אני צריכה לקחת בשבי? את מה שהוא לקח ממני בשבי!

את חייבת להבין שהיצר הרע לוקח ממך בשבי כל כך הרבה מתנות. אני רוצה שתביני כמה מתנות יש

"כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי".

"כי תצא למלחמה על אויבך" - אומר הזוהר, אויבך - זה היצר הרע שצריך לצאת נגדו. איך?

בתפילה, במעשים טובים, בשמיעת שיעורי תורה, בלהיכנס עם הקדוש ברוך הוא לחדר ולעשות תשובה. ואת תראי שהאויב הזה יימסר בידיים שלך - ונתנו השם אלוהים בידך.

"וראית בשביה אשת יפת תואר" - מסביר הזוהר הקדוש, האישה יפת התואר הזו, זו הנשמה שלך! והוא מסביר כל כך יפה, שכל יום, כל היום יש מלחמה תמידית בין היצר הרע לנשמה. היצר הרע מנסה להוריד אותך למטה, להפיל אותך, והנשמה מנסה להעלות אותך למעלה, למקומות מאוד גבוהים. ובין הנשמה שרוצה למעלה לבין היצר שסוחר למטה, עומד הגוף שלנו בצער. נמשך פעם לפה ופעם לפה. מה עושים?

קודם כל, אומר הזוהר הקדוש, צריך להבין שהאישה יפת התואר הזו, זו הנשמה. ואחרי שהיצר הרע לוקח אותה, כביכול, בשבי, אנחנו צריכים לתת לה לבכות. כמה זמן? ירח ימים, חודש. זה חודש אלול. זה הזמן לתת לנשמה לבכות, להתחרט, לבקש סליחה.

ואז אנחנו נזכה שהיא תסיר את **"שמלת שביה"**

התבוננות נשית

מורן קורס

כל כך הרבה פעמים הלכתי לנחם בבתי אבליים, ופתאום - באים לנחם אותי?

רגע, אני יתומה עכשיו?
בעלי יתום, ואני התרגלתי לצאת עם הילדים שלי בכל פעם בתפילת יזכור מבית הכנסת. וכעת, גם אני אתחיל לומר יזכור?

אבי היקר תמיד אמר לי: "אני אזכה לחתן את כל הילדים שלך, לעמוד איתם בחופה". אבל אבא יקר שלי, אפילו אחד לא הספקת...

אבל אני יודעת שאתה מברך אותנו מלמעלה. ממשיך לחייך את החיוך הנצחי שלך, ורוצה שגם אנחנו נמשיך את שמחת החיים הכה אופיינית שלך, ואת אחדות המשפחה שהיתה נר לרגליך.

וואו, איזה שינוי לעכל בשעתיים. אבל מה שכן מחזיק אותי? זה שאני יודעת בוודאות שכמו שהפך החיים קרה בפתאומיות - כך הטוב יפתיע עוד יותר, ובגדול!

וככה, ממש בהבזק של שניות - החיים שלנו הולכים להשתנות בלי היכר, וממש ככה גייע משיח צדקנו תכף ומיד ממש, ונזכה כולנו להתאחד שוב.

ואתה, אבא שלי, תעמוד שוב לצידנו, עם החיוך הענק הזה שלך, ותגיד שוב: "אמרת לי לך, בינתי, איך הכל יהיה בסדר".

אבא שלי

אני יודעת

שאתה מברך

אותנו מלמעלה,

ממשיך לחייך את

החיוך הנצחי שלך

תמיד. אבא שלי תמיד מחייך, ותמיד אומר: "החיים יפים". כמה שהוא עבר, עם כל מה שהוא התמודד בסוף כל אמרה הוא סיכם: "בעזרת ה' הכל יהיה בסדר, מורני. והחיים כל כך יפים".

אבי היה אדם פשוט, בעל עין טובה, מידות תרומיות, לב ענק של חסד. תרם בסתר, תמיד שמח, תמיד היה עם חיוך ענק על פניו, ותמיד שמח בחלקו. ואני לא מאמינה שאני כותבת היה, בעבר.

שמילים אלה יהיו לעילוי נשמת אבי היקר, משה בן יצחק הריני כפרת משכבו.

אודה לכל אחת מכן שתיקח איזו החלטה טובה לעילוי נשמתו, אפילו משהו חד פעמי, ותזכיר את שמו.

נעתקות המילים, נעתקות המחשבות. איך ברגע אחד החיים משתנים לבלי היכר. איך ברגע אחד, האדם שאני חייבת לו את כל חיי - אבד מן העולם. עלה השמימיה, ללא שסבל, באמצע צנתור שהסתבך בפתאומיות.

והידיעה ההזויה הזאת - איך סלע של כל המשפחה, שעליו המשפחה נתמכת, פתאום לא איתנו יותר?

קיבלתי את ההודעה בחמש בערב. בשבע כבר היתה ההלוויה. מהרגע להרגע. לא קלטתי מה קורה איתי.

הצלחתי, תוך רבע שעה מבשורת האויב, להגיע להיפרד ממנו. על מיטת תל השומר הוא שכב, מכוסה בסדין. רציתי להיפרד ולומר לו מילים אחרונות. להודות לו על כל מה שהוא עשה עבורי. כל מה שהוא עשה, היה כל כך לא מובן מאליו.

הסתכלתי על פניו, ובכיתי, בכיתי את נשמת. הוא היה חיוור, עיניו פקוחות, וחיוך מרוח על שפתיו. כמו

מהרו להזמין, המלאי מוגבל!

ארבעת המינים יגיעו יפים וטריים
עד פתח ביתכם במשלוח

073-222-1250

חפשו ב-G 'הידברות שופר'

סחורה מבוררת ואיכותית במיוחד! בפיקוח והשגחה של הרה"ג ירון אשכנזי שליט"א.

ידיד

ארבעת המינים
להידברות יוצא לדרך!

חתמה לכתובה טובה

חותמים על שטר השותפות ונכתבים לשנה טובה

לקראת יום הדין הבא עלינו לטובה כולנו זקוקים
לזכויות ואין בשמיים זכות גדולה כזיכוי הרבים.

חותמים על שטר שותפות בעל תוקף הלכתי
מלא עם הידברות ומורנו הגאון הגדול הרב
זמיר כהן שליט"א בזיכוי הרבים הגדול
בעולם, כדי שכל הזכויות יהיו שלכם ממש
ותכתבו ותחתמו לשנה טובה.

<<< חותמים עכשיו על שטר שותפות!

היזבחות
זיכוי הרבים
הגדול בעולם

073-33-33-111

המוקדים נפתחים במוצאי שבת

לעילוי נשמה: פרחת בת סולטנה • יעל בת זלפה • דבורה בת אסתר • פונגדה בן טורי • עליזה בת שרה כהן • שילת
לאה בת עליזה בן הרוש • רבי שמואל בן מניני • עזיזה (עליזה) בת זוקה • נסים שלום בן מרים • בן ציון בן דבורה •
חנה בת אמציה • ניר קרייני בן אסתר • רחל בת מסעודה • שאול בן גרציה • דודי דליה בת רחל • אליהו (אלה) בן רחל

לרפואה שלמה וכל הישועות: חנה מאירה בת סעדה

זיווג הגון: נתנאל בן ליאת

ברכה והצלחה וכל הישועות: יהושוע בן נילי

העלון מוקדש

להקדשת העלון
חייגו 073-222-1388 שלושה 3